Standard zawodowy dla konsultantów nauczania społecznościowego

REDEAL - Ponowne angażowanie trudnych do zaangażowania dorosłych uczniów poprzez ułatwianie uczenia się w społeczności

Koordynowane przez Natalię Kobiernik (ARID) i Marię Toia (CPIP), z udziałem wszystkich partnerów projektu.

REDEAL- Re-engaging Difficult to Engage Adult Learners through Community Learning Facilitation
No. ***2021-1-RO01-KA220-ADU-000028316***

Wprowadzenie

Standard zawodowy został opracowany w oparciu o kompleksowe ramy kompetencji opracowane wcześniej dla konsultantów nauczania społecznościowego. Ramy te służą jako podstawa, obejmująca niezbędną wiedzę, umiejętności i postawy wymagane do osiągnięcia doskonałości w tym zawodzie. Wykorzystując istniejące ramy, standard zawodowy zapewnia zgodność z ustalonymi kompetencjami, jednocześnie zwiększając ich zastosowanie i wdrażanie w terenie.

W swej istocie, standard zawodowy funkcjonuje jako istotny punkt odniesienia dla rozwoju programów szkoleniowych dla aspirujących konsultantów nauczania społecznościowego. Zapewnia jasne wytyczne dotyczące pożądanych efektów uczenia się i kryteriów oceny dla każdego z siedmiu obszarów kompetencji określonych w ramach. Takie dostosowanie umożliwia programom szkoleniowym zajęcie się konkretnymi obszarami rozwoju, umożliwiając konsultantów zdobycie niezbędnych kompetencji, aby skutecznie doskonalić się w swoich rolach.

Ponadto standard zawodowy uznaje znaczenie rozróżnienia między różnymi poziomami wiedzy specjalistycznej i stażu pracy wśród konsultantów uczenia się w społeczności. Czerpiąc inspirację z Europejskich Ram Kwalifikacji (EQF), standard rozróżnia poziom 5 i poziom 6, reprezentujące różne poziomy autonomii, odpowiedzialności i wiedzy specjalistycznej. To rozróżnienie nie tylko uznaje różnorodne potrzeby i możliwości konsultantów, ale także promuje rozwój zawodowy i awans w tej dziedzinie.

Poza efektami uczenia się i kryteriami oceny, standard zawodowy rozszerza swój zakres, aby objąć szerszy kontekst pracy dla przyszłych konsultantów uczenia się w społeczności. Zapewnia cenny wgląd w unikalne środowiska, w których działają ci profesjonaliści, biorąc pod uwagę takie czynniki, jak dynamika społeczności, względy kulturowe i różnorodność uczniów. Poprzez włączenie tego kontekstu pracy, standard wyposaża konsultantów w kompleksowe zrozumienie wyzwań i możliwości, które mogą napotkać, umożliwiając im poruszanie się w swoich rolach z biegłością i wrażliwością kulturową.

Co więcej, standard zawodowy uznaje znaczenie ścieżek profesjonalizacji dla konsultantów uczenia się w społeczności. Uznaje różnorodne ścieżki kariery i możliwości rozwoju w tej dziedzinie, podkreślając potrzebę ciągłego rozwoju i podnoszenia kwalifikacji. Określając potencjalne ścieżki awansu zawodowego, standard inspiruje konsultantów do dalszej edukacji, angażowania się w uczenie się przez całe życie i dążenia do doskonałości w swojej praktyce.

Niniejszy dokument służy jako cenne źródło informacji dla interesariuszy zaangażowanych w facylitację uczenia się w społeczności. Można go wykorzystać do opracowania kompleksowych programów szkoleniowych, dostosowując efekty uczenia się i kryteria oceny do ustalonych standardów zawodowych. Ponadto zapewnia praktykom mapę drogową rozwoju zawodowego, prowadząc ich w kierunku specjalizacji, autonomii i zwiększonej odpowiedzialności w tej dziedzinie.

Profesjonalny standard

Obszar kompetencji			
Identyfikacja potrzeb w zakresie uczenia się i rozwoju na poziomie społeczności (OSVD)		**Poziom odpowiedzialności i autonomii**	
Elementy kompetencji	**Efekty uczenia się**	**Kryteria oceny poziom 5 EQF**	**Kryteria oceny poziom 6 EQF**
1. Identyfikacja potrzeb na poziomie indywidualnym	1.1. Wykazanie się zrozumieniem pojęciowego i metodologicznego podejścia do oceny potrzeb. 1.2. Identyfikowanie świadomych i nieświadomych potrzeb edukacyjnych poszczególnych osób za pomocą skutecznych technik prowadzenia rozmów. 1.3. Korzystanie z odpowiednich instrumentów i narzędzi do gromadzenia i analizy danych w celu identyfikacji potrzeb edukacyjnych. 1.4. Skuteczna komunikacja z poszczególnymi osobami w celu oceny ich potrzeb edukacyjnych.	Zbieranie i analizowanie danych przy użyciu odpowiednich narzędzi i technik pod pewnym nadzorem. Identyfikacja indywidualnych potrzeb edukacyjnych z ograniczonymi wskazówkami. Dostosowanie stylu komunikacji do różnych osób.	Rozwija i stosuje odpowiednie narzędzia i techniki gromadzenia i analizy danych w celu identyfikacji potrzeb edukacyjnych bez nadzoru. Samodzielnie identyfikuje indywidualne potrzeby edukacyjne oraz wykazuje się kreatywnością i elastycznością.

2. Diagnoza społeczności	2.1 Wykazanie się dogłębnym zrozumieniem politycznego, ekonomicznego i społecznego kontekstu społeczności. 2.2 Analizowanie wewnętrznych i zewnętrznych czynników wpływających na jednostki i społeczności w kontekście lokalnym. 2.3 Przeprowadzenie oceny społeczności zewnętrznej/środowiska. 2.2. Identyfikacja potrzeb, atutów i możliwości przy użyciu odpowiednich informacji i dowodów.	Analizowanie wewnętrznych i zewnętrznych czynników wpływających na jednostki i społeczności w kontekście lokalnym z pewnymi wskazówkami. Przeprowadzenie zewnętrznej oceny społeczności/środowiska przy ograniczonym nadzorze. Identyfikacja potrzeb, atutów i możliwości przy użyciu odpowiednich informacji i dowodów z pewnym wsparciem.	Samodzielnie analizuje wewnętrzne i zewnętrzne czynniki wpływające na jednostki i społeczności w kontekście lokalnym, wykazując się krytycznym myśleniem i kreatywnością. Przeprowadzenie oceny zewnętrznej społeczności/środowiska przy minimalnym nadzorze i wykazanie się elastycznością w dostosowywaniu się do zmieniających się okoliczności. Identyfikowanie potrzeb, atutów i możliwości przy użyciu odpowiednich informacji i dowodów, z zachowaniem autonomii i kreatywności, z uwzględnieniem wkładu ze strony interesariuszy.
3. Dostosowanie społeczności i indywidualnych potrzeb	3.1. Wykazanie się dogłębnym zrozumieniem społeczności i środowiska.	Zaangażowanie innych interesariuszy w określanie i uzgadnianie potrzeb i	Zaangażowanie innych interesariuszy w określanie i uzgadnianie potrzeb i lokalnych priorytetów z

	3.2. Zaangażowanie innych interesariuszy w określanie i uzgadnianie potrzeb i lokalnych priorytetów. 3.3. Identyfikacja sprzecznych potrzeb i wymagań jednostek i społeczności lokalnej. 3.4. Opracowanie strategii mających na celu dostosowanie potrzeb indywidualnych i społecznych.	lokalnych priorytetów z pewnymi wskazówkami. Identyfikacja sprzecznych potrzeb i wymagań jednostek i społeczności lokalnej przy pewnym wsparciu. Opracowywanie strategii mających na celu dostosowanie potrzeb indywidualnych i społecznych przy ograniczonym nadzorze.	zachowaniem autonomii, wykazując się skutecznymi umiejętnościami przywódczymi i komunikacyjnymi. Samodzielnie identyfikuje sprzeczne potrzeby i wymagania jednostek oraz społeczności lokalnej, wykazując się kreatywnością i elastycznością. Opracowanie strategii mającej na celu dostosowanie potrzeb indywidualnych i społecznych przy minimalnym nadzorze, wykazując się strategicznym myśleniem i innowacyjnością.

Umożliwienie społeczności angażowania się w naukę i edukację (CPIP)		**Poziom odpowiedzialności i autonomii**	
Elementy kompetencji	**Efekty uczenia się**	**Kryteria oceny poziom 5 EQF**	**Kryteria oceny poziom 6 EQF**
1. Świadomość wyzwań związanych z uczestnictwem w społeczności lokalnej	1.1. Wykazanie się zrozumieniem badań, ewaluacji i związanych z nimi koncepcji uczestnictwa w procesie uczenia się. 1.2. Identyfikacja czynników wpływających na uczestnictwo ludzi w uczeniu się i edukacji 1.3. Rozwijanie praktyki opartej na dowodach w oparciu o uznanie wartości badań i ewaluacji. 1.4. Analiza przyczyn ograniczonego uczestnictwa w uczeniu się przez całe życie	Ocena metod badawczych i ewaluacyjnych w celu zidentyfikowania czynników wpływających na uczestnictwo w uczeniu się i edukacji. Opracowanie strategii opartych na dowodach w celu przezwyciężenia barier w nauce i edukacji. Wykazanie się refleksyjnym nastawieniem w analizowaniu przyczyn ograniczonego uczestnictwa w uczeniu się przez całe życie. Przyczynianie się do rozwoju strategii informacyjnych w celu angażowania społeczności.	Opracowywanie i wdrażanie metod badawczych i ewaluacyjnych w celu identyfikacji czynników wpływających na uczestnictwo w uczeniu się i edukacji. Opracowanie opartych na dowodach strategii przezwyciężania barier w uczeniu się i edukacji, z uwzględnieniem lokalnego kontekstu i dostępnych zasobów. Wykazanie się krytyczną analizą podstawowych przyczyn ograniczonego uczestnictwa w uczeniu się przez całe życie i wykorzystanie tego

			zrozumienia do opracowania ukierunkowanych interwencji. Kierowanie opracowywaniem strategii pomocowych w celu angażowania społeczności, współpracując z innymi organami/profesjonalistami z lokalnej społeczności.
2. Zwalczanie barier utrudniających uczestnictwo	2.1. Wykazanie się zrozumieniem bieżących kwestii i wyzwań związanych z uczestnictwem w uczeniu się przez całe życie. 2.2. Identyfikacja odpowiednich narzędzi, ram i metodologii w celu ponownego zaangażowania osób (i szerszej społeczności) w naukę. 2.3. Umożliwienie ludziom podejmowania indywidualnych i zbiorowych działań, które determinują zmiany 2.4. Opracowanie i wdrożenie strategii mających na celu usunięcie barier utrudniających uczestnictwo.	Stosowanie teoretycznych i praktycznych podejść w celu przezwyciężenia barier utrudniających uczestnictwo w uczeniu się i edukacji. Korzystanie z odpowiednich narzędzi, ram i metodologii w celu ponownego zaangażowania osób (i szerszej społeczności) w naukę. Wspieranie kultury uczenia się i edukacji w społeczności. Przyczynianie się do wzmocnienia pozycji	Opracowywanie i wdrażanie kompleksowych strategii przezwyciężania barier utrudniających uczestnictwo w uczeniu się i edukacji, z uwzględnieniem lokalnego kontekstu i dostępnych zasobów. Korzystanie z odpowiednich narzędzi, ram i metodologii w celu ponownego zaangażowania osób (i szerszej społeczności) w naukę oraz ocena skuteczności tych podejść.

		jednostek i grup w celu odgrywania aktywnej roli w ich własnej nauce i edukacji.	Wspieranie kultury uczenia się i edukacji w społeczności, współpracując z innymi organami/profesjonalistami ze społeczności lokalnej. Wzmocnienie pozycji jednostek i grup w celu odgrywania aktywnej roli we własnym uczeniu się i edukacji oraz budowanie potencjału i odporności społeczności poprzez uczenie się.
3. Działanie społeczności w celu osiągnięcia zmian	3.1. Wykazanie się krytyczną analizą czynników wewnętrznych i zewnętrznych, które wpływają na priorytety jednostki i społeczności. 3.2. Planowanie interwencji wspierających zmiany społeczne 3.3. Podejmowanie działań w celu identyfikacji i wpływania na decyzje, które mają wpływ na jakość życia jednostki i społeczności. 3.4. Współpracowanie z osobami i grupami w celu osiągnięcia celów społeczności	Identyfikować i wpływać na decyzje, które mają wpływ na jakość życia jednostki i społeczności. Planowanie interwencji, które będą wspierać zmiany społeczne, we współpracy z innymi organami/profesjonalistami ze społeczności lokalnej. Wykazywanie pozytywnego nastawienia do złożoności, różnorodności i zmian.	Prowadzenie identyfikacji i wpływanie na decyzje, które mają wpływ na jakość życia jednostki i społeczności, współpracując z innymi organami/profesjonalistami ze społeczności lokalnej. Planowanie i wdrażanie interwencji wspierających zmiany społeczne, z uwzględnieniem lokalnego kontekstu i dostępnych zasobów.

		Przyczynianie się do rozwoju strategii wspierających działania społeczności w celu osiągnięcia zmian.	Wspieranie pozytywnego nastawienia do złożoności, różnorodności i zmian w społeczności oraz ułatwianie inicjatyw edukacyjnych prowadzonych przez społeczność, które promują uczenie się przez całe życie i edukację jako środek rozwoju osobistego i społecznego. Opracowanie kompleksowych strategii wspierających działania społeczności w celu osiągnięcia zmian oraz ocena skuteczności tych strategii.

Tworzenie i promowanie kultury uczenia się przez całe życie na poziomie społeczności (P.Berzasca)		**Poziom odpowiedzialności i autonomii**	
Elementy kompetencji	**Efekty uczenia się**	**Kryteria oceny poziom 5 EQF**	**Kryteria oceny poziom 6 EQF**
1. Strategia uczenia się przez całe życie	1.1. Rozwijanie kompleksowego zrozumienia tego, co obejmuje uczenie się przez całe życie i roli moderatora uczenia się w społeczności w promowaniu uczenia się przez całe życie na poziomie społeczności. 1.2. Opracowanie dokumentów strategicznych promujących uczenie się przez całe życie, w tym identyfikacja grup docelowych oraz wybór odpowiednich metod i podejść. 1.3. Wdrażanie działań strategicznych ukierunkowanych na promocję uczenia się przez całe życie we współpracy z innymi interesariuszami społecznymi.	Wykazanie się dobrym zrozumieniem teoretycznych podstaw i ram koncepcyjnych uczenia się przez całe życie oraz roli moderatora uczenia się w społeczności w jego promowaniu. Tworzenie dokumentów strategicznych, które jasno identyfikują grupy docelowe, wybierają odpowiednie metody i podejścia oraz są zgodne z celami i wartościami organizacji. Wdrażanie działań strategicznych ukierunkowanych na promocję uczenia się przez całe życie, monitorowanie i ocenę wyników oraz przedstawianie zaleceń	Wykazanie się zaawansowanym zrozumieniem teoretycznych podstaw i ram koncepcyjnych uczenia się przez całe życie oraz umiejętnością krytycznej analizy i dostosowania strategii do lokalnego kontekstu. Opracowywanie dokumentów strategicznych, które są innowacyjne, oparte na dowodach i uwzględniają perspektywy innych interesariuszy. Opracowywanie i wdrażanie strategicznych działań, które obejmują współpracę z innymi interesariuszami społeczności, wykazują

		dotyczących przyszłych ulepszeń.	przywództwo i mają transformacyjny wpływ na społeczność.
2. Kampania na rzecz zmian	2.1. Zrozumienie zasad tworzenia kampanii i zarządzania zmianą. 2.2. Opracowanie kampanii uświadamiających, które promują uczenie się przez całe życie i usuwają bariery w uczeniu się. 2.3. Wdrażanie działań społecznych wspierających promocję uczenia się przez całe życie.	Wykazanie się zrozumieniem kluczowych zasad i strategii związanych z tworzeniem skutecznych kampanii uświadamiających, które promują uczenie się przez całe życie. Projektowanie kampanii uświadamiających, które są zgodne z celami i wartościami organizacji i które dotyczą zidentyfikowanych barier w uczeniu się. Wdrażanie działań społeczności wspierających promocję uczenia się przez całe życie oraz raportowanie wyników i wyciągniętych wniosków.	Wykazanie się zaawansowanym zrozumieniem zasad i strategii związanych z tworzeniem skutecznych kampanii podnoszących świadomość, które promują uczenie się przez całe życie, oraz umiejętnością krytycznej analizy i dostosowania ich do lokalnego kontekstu. Projektowanie innowacyjnych i skutecznych kampanii uświadamiających, które obejmują współpracę z innymi interesariuszami i mają transformacyjny wpływ na społeczność. Wdrażanie działań społecznych, które wspierają promocję uczenia się przez całe życie, demonstrują przywództwo i innowacje

			oraz oceniają wyniki i wpływ na społeczność.
Komunikacja, marketing i zarządzanie (ARID)		**Poziom odpowiedzialności i autonomii**	
Elementy kompetencji	**Efekty uczenia się**	**Kryteria oceny poziom 5 EQF**	**Kryteria oceny poziom 6 EQF**
1. Komunikacja	1.1. Opracowywanie skutecznych strategii komunikacyjnych odpowiednich dla różnych grup interesariuszy. 1.2. Stosowanie teorii komunikacji oraz identyfikowanie i pokonywanie barier komunikacyjnych w celu osiągnięcia pożądanych rezultatów.	Identyfikacja potrzeb komunikacyjnych interesariuszy i opracowanie odpowiednich strategii komunikacyjnych. Wykorzystywanie różnych metod i kanałów komunikacji w celu skutecznego przekazywania wiadomości interesariuszom. Identyfikowanie i łagodzenie barier komunikacyjnych w kontekście uczenia się w społeczności. Prowadzenie jasnych i skutecznych prezentacji dla różnych grup interesariuszy.	Opracowywanie i wdrażanie kompleksowych planów komunikacji w celu angażowania różnych interesariuszy w programy nauczania społecznościowego. Wykorzystanie zaawansowanych technik komunikacyjnych do negocjowania i wpływania na interesariuszy w celu osiągnięcia pożądanych rezultatów. Opracowywanie i przedstawianie prezentacji, które skutecznie przekazują złożone

			informacje różnym grupom interesariuszy. Identyfikacja i rozwiązywanie wyzwań i możliwości komunikacyjnych, które pojawiają się podczas inicjatyw uczenia się społeczności.
2. Marketing	2.1. Opracowanie ukierunkowanych strategii marketingowych w celu promowania programów i usług edukacyjnych dla społeczności. 2.3. Dostosowanie działań marketingowych do celów strategii uczenia się przez całe życie.	Opracowanie podstawowych planów marketingowych, które są zgodne z celami edukacyjnymi społeczności. Zidentyfikować odpowiednie narzędzia i metody marketingowe w celu promowania programów i usług edukacyjnych dla społeczności. Opracowywanie i wdrażanie ukierunkowanych kampanii marketingowych, które skutecznie docierają do różnych grup interesariuszy. Analizowanie danych marketingowych w celu pomiaru skuteczności strategii marketingowych.	Opracowywanie i wdrażanie kompleksowych planów marketingowych, które są zgodne ze strategiami i celami uczenia się przez całe życie. Wykorzystanie zaawansowanych technik marketingowych w celu skutecznego dotarcia i zaangażowania różnych grup interesariuszy. Opracowywanie i zarządzanie budżetami marketingowymi na programy i usługi edukacyjne dla społeczności.

			Analizowanie i ocenianie skuteczności strategii marketingowych w celu ciągłej poprawy wyników.
3. Zarządzanie interesariuszami	3.1. Inicjowanie i uczestniczenie w skutecznej współpracy partnerskiej z odpowiednimi organizacjami w celu wspierania uczenia się społeczności. 3.2. Opracowanie i zapewnienie odpowiednich szkoleń i możliwości rozwoju w celu wspierania współpracy.	Identyfikacja potencjalnych partnerów do współpracy w celu wspierania inicjatyw edukacyjnych społeczności. Rozwijanie i wdrażanie partnerstw opartych na współpracy, które skutecznie wspierają uczenie się społeczności. Uczestniczenie we wspólnych działaniach mających na celu osiągnięcie wspólnych celów. Identyfikacja i usuwanie barier utrudniających skuteczną współpracę z interesariuszami.	Opracowywanie i wdrażanie kompleksowych strategii współpracy, które skutecznie angażują różnych interesariuszy w celu wspierania inicjatyw edukacyjnych społeczności. Prowadzenie i ułatwianie współpracy z odpowiednimi organizacjami w celu osiągnięcia wspólnych celów. Opracowywanie i zapewnianie szkoleń i możliwości rozwoju w celu wspierania efektywnej współpracy z interesariuszami. Ocena i ciągłe doskonalenie praktyk współpracy w celu

			poprawy wyników uczenia się społeczności.
Projektowanie, planowanie i wdrażanie możliwości uczenia się i edukacji (CPIP)		**Poziom odpowiedzialności i autonomii**	
Elementy kompetencji	**Efekty uczenia się**	**Kryteria oceny poziom 5 EQF**	**Kryteria oceny poziom 6 EQF**
1. Opracowywanie i projektowanie programów skoncentrowanych na uczniu	1.1. Projektowanie programów skoncentrowanych na uczniu, które spełniają potrzeby różnych uczniów. 1.2. Opracowywanie celów i efektów uczenia się zorientowanych na kompetencje dla różnych kontekstów uczenia się 1.3. Identyfikowanie i wybieranie odpowiednich metodologii uczenia się, programów nauczania i zasobów.	Opracowane programy skoncentrowane na uczniu są zgodne z analizą potrzeb społeczności. Zaprojektowane programy nauczania są odpowiednie dla poziomu umiejętności uczniów i są zgodne z krajowymi standardami i ramami edukacyjnymi. Programy edukacyjne dostosowane do potrzeb różnych uczniów są skuteczne i uwzględniają ich pochodzenie kulturowe, językowe i społeczne.	Opracowane programy skoncentrowane na uczniach wykazują głębokie zrozumienie potrzeb społeczności i są zgodne z ogólnymi celami organizacji. Zaprojektowane programy nauczania wykazują zaawansowaną wiedzę i innowacyjność w metodologii edukacyjnej oraz są zgodne z krajowymi standardami i ramami edukacyjnymi. Programy edukacyjne dostosowane do potrzeb różnych uczniów są

			dostosowane do indywidualnych stylów uczenia się i są regularnie oceniane pod kątem skuteczności.
2. Ułatwianie i zapewnianie możliwości uczenia się	2.1. Ułatwianie i zapewnianie możliwości uczenia się, które są angażujące, interaktywne i odpowiednie dla uczestników. 2.2. Stosowanie różnorodnych metod i technik nauczania w celu dostosowania się do zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych. 2.3. Wspieranie środowiska uczenia się, które zachęca uczących się do autonomii i poczucia własnej skuteczności.	Ułatwianie i zapewnianie możliwości uczenia się, które są angażujące, interaktywne i odpowiednie dla uczniów oraz wykorzystują szereg metodologii i technik nauczania. Tworzenie wspierającego środowiska nauki, które zachęca uczących się do autonomii i poczucia własnej skuteczności. Wykazywanie się umiejętnością dostosowania możliwości uczenia się do pojawiających się wyzwań.	Projektowanie i ułatwianie innowacyjnych możliwości uczenia się, które angażują uczniów na głębokim poziomie i zachęcają ich do przejęcia odpowiedzialności za swoją naukę. Korzystanie z szerokiej gamy metodologii i technik nauczania oraz uwzględnianie nowych trendów w uczeniu się dorosłych w celu tworzenia transformacyjnych doświadczeń edukacyjnych. Wspieranie środowiska uczenia się, które ceni różnorodność, zachęca do refleksji i promuje kulturę ciągłego doskonalenia.

3. Ocena programów edukacyjnych i informowanie o praktyce	3.1. Prowadzenie procesów ewaluacji, które oceniają skuteczność i wpływ programów edukacyjnych. 3.2. Wykorzystanie wyników ewaluacji do poprawy projektowania, realizacji i wyników programów edukacyjnych. 3.3. Skuteczne przekazywanie wyników ewaluacji zainteresowanym stronom	Przeprowadzanie ewaluacji, które oceniają skuteczność programów edukacyjnych i wykorzystują wyniki do wprowadzania ulepszeń w projektowaniu, realizacji i wynikach programu. Wykazanie się znajomością zasad, metod i narzędzi stosowanych w ewaluacji programów. Zaangażowanie w ciągły rozwój zawodowy związany z oceną programu.	Projektowanie i wdrażanie kompleksowych procesów ewaluacji programów, które oceniają skuteczność i wpływ programów edukacyjnych. Wykorzystanie wyników ewaluacji do informowania o praktyce i podejmowania strategicznych decyzji związanych z projektowaniem, realizacją i wynikami programu. Stosowanie zaawansowanej wiedzy na temat zasad, metod i narzędzi ewaluacji programów w celu oceny złożonych programów edukacyjnych.

Przywództwo, zarządzanie i koordynacja infrastruktury edukacyjnej na poziomie lokalnym (GROWTH)		**Poziom odpowiedzialności i autonomii**	
Elementy kompetencji	**Efekty uczenia się**	**Kryteria oceny poziom 5 EQF**	**Kryteria oceny poziom 6 EQF**
1. Lead (ludzie)	1.1. Opracowywanie strategii i planów promujących współpracę i pracę zespołową w organizacji. 1.2. Zademonstrowanie umiejętności identyfikowania i rozwiązywania konfliktów pojawiających się podczas pracy zespołowej. 1.3. Zrozumienie potrzeb pracowników i wolontariuszy oraz zapewnienie im odpowiedniego wsparcia. 1.4. Wykazanie się zrozumieniem znaczenia tworzenia wspierającego środowiska pracy, które sprzyja uczeniu się, wzrostowi i rozwojowi.	Wykazywanie zdolności do współpracy z innymi, w tym rówieśnikami i współpracownikami, oraz wspieranie i promowanie środowiska pracy opartego na współpracy. Przewidywanie potrzeby pracowników i wolontariuszy oraz zapewnianie wsparcia w sposób terminowy i skuteczny. Identyfikowanie i rozwiązywanie potencjalnych konfliktów oraz pracowanie nad stworzeniem wspierającego środowiska pracy.	Posiada zaawansowane umiejętności przywódcze w zakresie opracowywania i wdrażania strategii promujących współpracę i pracę zespołową. Posiada umiejętność rozwiązywania konfliktów, budowania konsensusu i angażowania interesariuszy w proces współpracy. Posiada zaawansowane umiejętności przywódcze w zakresie przewidywania i zaspokajania potrzeb pracowników i wolontariuszy. Potrafi tworzyć i wdrażać systemy i procesy zapewniające stałe wsparcie i rozwój

			pracowników i wolontariuszy.
2.Zarządzanie (organizacje/instytucje)	2.1. Opracowywanie i wdrażanie systemów i procesów efektywnego zarządzania zasobami. 2.2. Wykazanie się zrozumieniem znaczenia monitorowania i oceny skuteczności alokacji zasobów. 2.3. Identyfikowanie potencjalnego źródła finansowania i zasoby. 2.4. Wykazanie się zrozumieniem zasad pozyskiwania funduszy i pisania grantów.	Potrafi efektywnie organizować i rozmieszczać zasoby. Potrafi monitorować i oceniać skuteczność alokacji zasobów oraz efektywnie zarządzać budżetem. Wykazuje umiejętność identyfikowania potencjalnych źródeł finansowania i zasobów. Potrafi opracowywać i składać wnioski o finansowanie oraz budować relacje z potencjalnymi fundatorami i partnerami.	Posiada zaawansowane umiejętności przywódcze w zakresie opracowywania i wdrażania systemów i procesów zarządzania zasobami. Potrafi identyfikować i eliminować luki w zasobach oraz alokować zasoby w sposób maksymalizujący ich wpływ. Posiada zaawansowane umiejętności przywódcze w zakresie identyfikowania i uzyskiwania dostępu do finansowania i zasobów. Potrafi opracowywać i wdrażać strategie pozyskiwania funduszy oraz budować skuteczne partnerstwa z fundatorami i partnerami.

3. Koordynacja (infrastruktura/wspólne wysiłki)	3.1. Opracowywanie i wdrażanie systemów i procesów planowania i realizacji programów i projektów. 3.2. Zrozumienie zasad zarządzania projektami i umiejętność ich skutecznego stosowania. 3.3. Zrozumienie znaczenia monitorowania i oceny skuteczności realizacji programów i projektów.	Potrafi opracowywać i wdrażać systemy i procesy planowania i realizacji programów i projektów. Potrafi stosować zasady zarządzania projektami oraz monitorować i oceniać skuteczność realizacji programów i projektów.	Posiada zaawansowane umiejętności przywódcze w zakresie opracowywania i wdrażania systemów i procesów planowania i realizacji programów i projektów. Potrafi identyfikować i rozwiązywać problemy pojawiające się podczas realizacji programów i projektów oraz wdrażać strategie.
Tłumaczenie/lokalizacja polityk krajowych i ich wdrażanie na poziomie lokalnym (UTC)		**Poziom odpowiedzialności i autonomii**	
Elementy kompetencji	**Efekty uczenia się**	**Kryteria oceny poziom 5 EQF**	**Kryteria oceny poziom 6 EQF**
1. Stworzenie systemu na poziomie lokalnym, który będzie w stanie "wchłonąć" zmianę polityki.	1.1. Analizowanie społeczno-ekonomicznego i terytorialnego kontekstu wdrażania procesu partycypacyjnego.	Śledzenie wdrażania strategii, narzędzi i metod przeprowadzania badań społecznych w celu	W oparciu o wskazania dotyczące rodzajów kontekstów, problemów zawodowych i/lub

	1.2. Promowanie teorii i technik sieciowania w obszarze rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność. 1.3. Rozwijanie działalności fundraisingowej w oparciu o fundusze europejskie i krajowe na rzecz rozwoju lokalnego, włączenia społecznego oraz innowacji społecznych i edukacji. 1.4. Promowanie innowacji, rozwijanie dobrych praktyk i włączanie polityki do głównego nurtu polityki	gromadzenia danych i informacji w imieniu i pod kierunkiem starszego moderatora (koordynacja). Wspieranie starszego facylitatora w ubieganiu się o publiczne i prywatne fundusze na planowanie lokalnych działań mających na celu wzmocnienie wrażliwej populacji obszarów wiejskich.	organizacyjnych oraz odbiorców ustanowić proces szczegółowej analizy potrzeb w zakresie uczenia się z wykorzystaniem metodologii analizy ilościowej i ilościowej na poziomie odpowiedzialności za koordynację i planowanie. Ubieganie się o zaproszenie do składania wniosków na podstawie planu pozyskiwania funduszy z bezpośrednią odpowiedzialnością moderatora społeczności uczącej się.
2. Strategiczne i operacyjne planowanie wdrażania polityki	2.1. Stosowanie metodologii planowania w celu określenia celów, wyników i działań procesu partycypacyjnego. 2.2. Stosowanie i rozwijanie zasad i możliwości finansowania opracowywania lokalnych planów działania promujących aktywne obywatelstwo. 2.3. Ubieganie się o zaproszenie do składania wniosków mających na celu poprawę warunków życia obywateli zamieszkałych na obszarach	Wspieranie starszego moderatora w zarządzaniu różnymi zadaniami związanymi z planowaniem działań pod nadzorem koordynatora. Śledzenie codziennej realizacji projektów z uwzględnieniem działań mentorskich w celu	Zastosowanie metodologii planowania do identyfikacji celów, wyników i działań procesu partycypacyjnego; identyfikacja najbardziej odpowiednich technik partycypacyjnych do wykorzystania, w zależności od kontekstu wdrożenia i

	marginalnych i/lub w krytycznych warunkach społecznych i osobistych. 2.4. Aktywny udział w lokalnych komitetach i organizacjach w celu tworzenia partnerstw na rzecz rozwoju lokalnego.	ułatwienia procesów uczenia się.	celów/wyników, które mają zostać osiągnięte. Konsultant jest odpowiedzialny za planowanie strategiczne i koordynację działań związanych z realizacją projektów.
3. Zarządzanie ryzykiem (w okresie przejściowym)	3.1. Zdefiniowanie i wykorzystanie odpowiednich wskaźników i narzędzi do pomiaru osiągnięcia celów i planowanych rezultatów. 3.2. Zastosowanie ewaluacji ex ante, okresowej i ex post oraz technik prognozowania skuteczności i wpływu procesu partycypacyjnego. 3.3. Zdefiniowanie strategii unikania wąskich gardeł poprzez opracowanie podejścia opartego na rozwiązywaniu problemów.	Wykonywanie określonych zadań w imieniu starszego konsultanta w zakresie identyfikacji możliwych zagrożeń i wąskich gardeł w celu znalezienia strategii usuwania przeszkód w osiągnięciu planowanych wyników, biorąc pod uwagę wskazówki koordynatora.	Ocena potencjalnych efektów procesu partycypacyjnego w odniesieniu do wyników końcowych. Identyfikacja wskaźników umożliwiających pomiar i ocenę osiągniętych celów zgodnie z wymaganiami wyrażonymi przez beneficjentów.

Kontekst pracy

Zrozumienie skomplikowanej interakcji między konsultantami, lokalnymi społecznościami i różnorodnymi środowiskami, w których działają, ma kluczowe znaczenie dla kultywowania skutecznych i wpływowych doświadczeń edukacyjnych. Zapewniając wgląd w różne aspekty kontekstu pracy konsultanta, ta sekcja oferuje nieocenione wskazówki zarówno praktykom, jak i interesariuszom, wspierając głębsze docenienie znaczenia zawodu i roli, jaką odgrywa w rozwoju społeczności.

Rodzaje ról zawodowych:

Konsultanci nauczania społecznościowego odgrywają różnorodne i istotne role w lokalnych społecznościach, zaspokajając wyjątkowe potrzeby uczniów i wspierając holistyczny rozwój. Mogą służyć jako:

- Edukatorzy społeczności: Prowadzenie warsztatów, zajęć i sesji szkoleniowych w celu zwiększenia umiejętności i wiedzy wśród członków społeczności.
- Konsultanci programów społecznych: Organizowanie i zarządzanie inicjatywami edukacyjnymi społeczności, zapewnienie płynnej integracji z istniejącymi programami społecznymi.
- Specjaliści ds. kontaktów zewnętrznych: Współpraca z marginalizowanymi lub niedocenianymi populacjami w celu promowania integracyjnego dostępu do możliwości uczenia się.
- Mentorzy młodzieżowi: Wspieranie rozwoju osobistego i akademickiego młodych uczniów, udzielanie wskazówek i wsparcia.
- Trenerzy kształcenia dorosłych: Pomoc dorosłym w podnoszeniu kwalifikacji, przekwalifikowaniu i rozwoju osobistym w celu poprawy ich szans na zatrudnienie i ogólnego samopoczucia.

Różnorodność instytucji i organizacji:

Konsultanci nauczania społecznościowego mogą znaleźć zatrudnienie w szerokiej gamie instytucji i organizacji, w tym:

- Ośrodki społeczne: Współpraca z lokalnymi ośrodkami społecznymi w celu tworzenia centrów edukacyjnych i ułatwiania programów budowania umiejętności.
- Organizacje pozarządowe (NGO): Współpraca z organizacjami pozarządowymi w celu rozwiązywania problemów społecznych poprzez edukację i inicjatywy na rzecz rozwoju społeczności.
- Szkoły i instytucje edukacyjne: Wspieranie formalnych środowisk edukacyjnych poprzez zapewnianie dodatkowych możliwości uczenia się poza klasą.
- Biblioteki: Poprawa usług bibliotecznych poprzez prowadzenie warsztatów i zajęć edukacyjnych dla użytkowników w każdym wieku.

- Agencje samorządowe: Współpraca z lokalnymi władzami w celu opracowania i wdrożenia projektów edukacyjnych ukierunkowanych na społeczność.

Uzupełnienie pracy socjalnej/społecznościowej:

Konsultanci nauczania społecznościowego odgrywają rolę uzupełniającą w stosunku do innych działań społecznych i społecznościowych na poziomie lokalnym:

- Zwiększanie dostępu do edukacji: Ułatwianie możliwości uczenia się, które zaspokajają określone potrzeby społeczności, wzmacniając wpływ edukacji formalnej.
- Wzmacnianie pozycji grup marginalizowanych: Dostosowanie programów nauczania w celu wzmocnienia pozycji osób marginalizowanych i wspierania ich integracji ze społeczeństwem.
- Wzmacnianie spójności społeczności: Ułatwianie wspólnych doświadczeń edukacyjnych, które łączą różnych członków społeczności, wspierając wzajemne zrozumienie i spójność społeczną.
- Wspieranie inicjatyw społecznych: Pomoc lokalnym organizacjom i instytucjom w realizacji ich celów poprzez zapewnienie wsparcia edukacyjnego.
- Promowanie uczenia się przez całe życie: Zaszczepianie kultury ciągłego uczenia się, zachęcanie członków społeczności do poszukiwania wiedzy przez całe życie.

Podsumowując, kontekst pracy konsultanci nauczania społecznościowego obejmuje szereg ról, różnorodne instytucje i wspólne wysiłki na rzecz podnoszenia lokalnych społeczności. Na obszarach wiejskich obecność i inicjatywy konsultanta mają ogromny potencjał w zakresie wspierania zrównoważonego rozwoju i umożliwienia członkom społeczności rozwoju w ciągle zmieniającym się świecie.

Ścieżki profesjonalizacji

Kluczowym aspektem ustanowienia solidnego standardu zawodowego dla konsultantów nauczania społecznościowego jest zapewnienie kompleksowych ścieżek profesjonalizacji. Ścieżki te obejmują zarówno wstępne szkolenie i kwalifikacje, jak i walidację kompetencji nabytych poprzez doświadczenie i ciągłe uczenie się. W kontekście projektu REDEAL, który ma na celu opracowanie programu szkoleniowego dla konsultantów uczenia się w społeczności oraz zestawu narzędzi do walidacji, istotne staje się zbadanie potencjalnej integracji formalnie uznanych ścieżek profesjonalizacji w krajach partnerskich (Hiszpania, Włochy, Serbia, Polska i Rumunia) oraz na poziomie UE. Niniejsza sekcja przedstawia różne elementy tych ścieżek i ich znaczenie w podnoszeniu statusu i skuteczności konsultantów uczenia się w społeczności.

Podsumowując, ustanowienie kompleksowych ścieżek profesjonalizacji dla konsultantów uczenia się w społeczności ma kluczowe znaczenie dla podniesienia statusu zawodu i zwiększenia jego wpływu. Koncentrując się na wstępnym szkoleniu i kwalifikacjach poprzez ustandaryzowany program nauczania, formalne uznawanie i walidację kompetencji za pomocą zestawu narzędzi i organów akredytacyjnych, proces profesjonalizacji może wzmocnić pozycję konsultantów i promować ich ciągły rozwój. Dodatkowo, badanie integracji zarówno na poziomie krajowym krajów partnerskich, jak i na poziomie UE zapewnia ujednolicone i uznane podejście do ułatwiania uczenia się w społeczności ponad granicami, promując najlepsze praktyki i doskonałość w tej istotnej dziedzinie.

Szkolenie wstępne / kwalifikacja	Walidacja kompetencji
a. Program szkolenia konsultantów: Opracowanie ustandaryzowanego i kompleksowego programu szkolenia konsultantów, zgodnie z założeniami projektu REDEAL, jest podstawowym krokiem w procesie profesjonalizacji. Program ten obejmuje podstawowe kompetencje określone w standardzie zawodowym, zapewniając aspirującym konsultantów niezbędną wiedzę, umiejętności i postawy, aby mogli doskonalić się w swoich rolach. Program nauczania powinien być zaprojektowany tak, aby zaspokoić różnorodne potrzeby edukacyjne i konteksty różnych krajów partnerskich oraz dostosować się do lokalnych i regionalnych priorytetów.	***a. Zestaw narzędzi do walidacji: W*** ramach projektu REDEAL opracowanie zestawu narzędzi do walidacji odgrywa kluczową rolę w uznawaniu kompetencji doświadczonych konsultantów uczenia się w społeczności. Ten zestaw narzędzi powinien obejmować solidny system oceny i akredytacji umiejętności i doświadczeń konsultantów nabytych w drodze uczenia się pozaformalnego i nieformalnego. Poprzez walidację ich kompetencji, ten zestaw narzędzi dodaje legitymacji do ekspertyzy konsultantów, zapewniając mechanizm rozwoju kariery i mobilności zawodowej.

b. Formalne kwalifikacje: Dostępność formalnych kwalifikacji specyficznych dla facylitacji nauczania społecznościowego jest istotnym elementem ścieżki profesjonalizacji. Kraje partnerskie mogą zbadać ustanowienie programów dyplomowych lub certyfikacyjnych, które uznają pomyślne ukończenie programu szkolenia konsultantów. Te formalne kwalifikacje zwiększają wiarygodność zawodu, czyniąc go bardziej atrakcyjnym dla osób pragnących kontynuować karierę w zakresie facylitacji nauczania społecznościowego. Dodatkowo, formalne uznanie może ułatwić dostęp do możliwości finansowania i dalszego rozwoju zawodowego.	***b. Akredytacja i certyfikacja:*** Kraje partnerskie mogą zbadać możliwość ustanowienia jednostek akredytujących i certyfikujących, które uznają i zatwierdzają kompetencje oceniane za pomocą zestawu narzędzi walidacyjnych. Proces akredytacji może prowadzić do wydania formalnych certyfikatów lub kwalifikacji, które mają wartość na poziomie krajowym, a najlepiej na poziomie UE. Status akredytowany oznaczałby biegłość konsultantów, zwiększając jego szanse na zatrudnienie i dalej promując profesjonalizację sektora facylitacji uczenia się w społeczności.